

imod den hårde ØMU-politik, og den stigende tyske skepsis over for hele ØMU-konstruktionen, i det hele taget den grundlæggende folkelige uvilje imod dette overnationale, overstatslige projekt. Det gøres så til, at vi, der er imod dette projekt, skulle være snæversynede eller endog nationalistiske, og alverdens andre ting får vi at vide.

Det, vi ønsker, er også et europæisk samarbejde, men det er et europæisk samarbejde, som er i overensstemmelse med det, som jeg også tror at flertallet i befolkningerne ønsker, nemlig et mellemstatsligt samarbejde om fornuftig miljøpolitik f.eks., men ikke en overstatslig union, der fratager de enkelte lande deres selvbestemmelse. Så enkel er sagen jo.

Det kunne jo være, at unionstilhængere som hr. Kent Kirk skulle tænke på, om det måske var dem selv, der tog fejl, og om det måske var deres eget projekt, der var forfejlet, og at det måske kunne være, at alle disse millioner af mennesker ude omkring i de europæiske befolkninger i virkeligheden var dem, der havde ret. Det kan man jo ikke helt udelukke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, den konservative ordfører har meget ret i nogle af de betragtninger, han indledte sit indlæg med, nemlig at debatten skal forholde sig til de europæiske problemer og ikke dreje sig om dansk navlepilleri. Det er selvfølgelig provokerende sagt, men det er jo rigtigt, som hr. Kent Kirk siger det, at der er meget nationalisme i Europa, og det er der såmænd også i Danmark, og det skal vi være på vagt over for. Det er vigtigt at holde fast i, at det drejer sig om europæiske problemer, som har stor betydning ikke blot for Europa, men faktisk for hele verden.

Men jeg vil godt advare hr. Kent Kirk imod det sidste, han sagde, nemlig at så skal vi ikke koncentrere os om sniksnak. Man skal ikke kalde debatten om de danske folkeafstemninger for sniksnak. Det involverer hele befolkningen. Det er afgørende for befolkningen at få at vide: Holder de danske forbehold, holder den afgørelse, man traf i 1992 og 1993? Vi skal ikke bare affærdige det ved at kalde det sniksnak. Der synes jeg hr. Kent Kirks flotte linje krakelerede lidt.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne kvittere for fru Elisabeth Arnolds bemærkninger. Grunden til, at jeg bruger

udtrykket sniksnak, er, at vi har hørt statsministeren klart sige fra Folketingets talerstol, at man respekterer den aftale, der den 30. marts 1993 er indgået om forbeholdene, og at det i givet fald kræver en ny folkeafstemning, og at vi har hørt diverse ordførere sige det samme, og at jeg selv har sagt det samme. Når man så bliver ved med at føre debatten derhen og lade som om det ikke er sagt af landets statsministre, kan jeg ikke andet end at sige, at så er det sniksnak, for så forsøger man at give indtryk af noget andet end det, der er kendsgerningerne. Det var grunden til den bemærkning.

Må jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen, at det, der bekymrer mig, er, at hvis man ikke som politiker tør gå i front for en sag, men hele tiden vejrer stemningen og så anlægger sit synspunkt efter det, man tror er stemningen, så går verden i stå, eller også går den i – ikke sniksnak, men siksak.

Når jeg tænker på situationen i Europa i 1950'erne, hvor der var nogle fremsynede politikere, der var parate til at gå i spidsen og etablere EF, så er jeg taknemlig for, at vi havde en Adenauer, en Schuman og en de Gasperi, der turde gå i spidsen. Jeg er da sikker på, at der også dengang var politikere, der førte den samme tale, som hr. Keld Albrechtsen gjorde i dag. Men jeg mener, at disse mænd har gjort min generation af danskere og europæere en tjeneste, fordi de turde gå i spidsen, og jeg har en fornemmelse af, at det, vi står over for nu – og det er så tilfældigvis os, der står med ansvaret – er noget, der ligner det, som Adenauer og Schuman stod over for i 1950'erne, og som har været et stort, stort, stort gode for hele Vesteuropa.

Må jeg så sige til fru Annette Just, at når jeg bruger udtrykket et forenet Europa, er jeg selvfølgelig altid bange for, at man skal gøre netop det, som fru Annette Just gjorde. Men det, jeg mener med det, er en udvidelse af det EU, vi kender, hvor de vesteuropæiske lande bliver forenet med de østeuropæiske lande. Jeg synes faktisk, det er et fantastisk perspektiv, som fru Annette Just og jeg har mulighed for at virkeliggøre.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gøre opmærksom på, at hvis man fortsætter med de korte bemærkninger, afbryder jeg altså uanset hvad. Det ville ellers være meget behageligt at slutte her og starte med den næste ordfører.